

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 12 april 2005

Nr 200—208

INNEHÅLL

Nr		Sidan
200	Lag om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program	679
201	Lag om ändring av 24 § i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning	684
202	Lag om ändring av markanvändnings- och bygglagen	685
203	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i protokollet om strategiska miljöbedömningar	686
204	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om nationellt stöd till södra Finland 2004	687
205	Statsrådets förordning om ändring av 11 och 13 § statsrådets förordning om nordligt stöd 2004	689
206	Statsrådets förordning om nationell tilläggsdel till kompensationsbidraget för 2005	691
207	Finansministeriets förordning om jubileumsmynt för VM i friidrott	699
208	Utrikesministeriets meddelande om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen	701

Nr 200

Lag

om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program

Given i Helsingfors den 8 april 2005

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Syfte

Syftet med denna lag är att främja bedömningen och beaktandet av miljökonsekvenser när myndigheter bereder och godkänner planer och program, att förbättra allmänhetens tillgång till information och möjligheter till medbestämmande samt att främja en hållbar utveckling.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med
1) *myndighet* i 2 § 2 och 3 mom. i förvaltningslagen (434/2003) avsedda myndigheter och andra som sköter offentliga förvaltningsuppgifter,
2) *miljökonsekvenser* de direkta och indi-

RP 243/2004
MiUB 1/2005
RSv 7/2005

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG; EUT nr L 197, 21.7.2001, s. 30

rekta verkningar som en plan eller ett program medför i Finland och utanför finskt territorium för

a) människors hälsa, levnadsförhållanden och trivsel,

b) marken, vattnet, luften, klimatet, växtligheten och organismer samt för naturens mångfald,

c) samhällsstrukturen, den byggda miljön, landskapet, stadsbilden och kulturarvet,

d) utnyttjande av naturresurserna,

e) växelverkan mellan de faktorer som nämns i underpunkterna a—d,

3) *miljöbedömning* bedömning enligt 8—11 § av miljökonsekvenserna av en plan eller ett program, inklusive utarbetande av en miljörapport, genomförande av samråd, beaktande av miljörapporten och resultaten av samråden i beslutsprocessen samt information om beslutet,

4) *miljörapport* en handling, eller en del av en handling, som innehåller uppgifter om planen eller programmet och undersökta alternativ samt en bedömning av deras miljökonsekvenser,

5) *myndighet som ansvarar för en plan eller ett program* den myndighet som utarbetar planen eller programmet eller som i övrigt är ansvarig för beredningen av en plan eller ett program som avses i denna lag,

6) *allmänheten* fysiska personer, deras sammanslutningar och grupper samt företag, organisationer och stiftelser.

3 §

Allmän skyldighet att utreda miljökonsekvenserna

Den myndighet som ansvarar för en plan eller ett program skall se till att miljökonsekvenserna av planen eller programmet utreds och bedöms i tillräcklig utsträckning under beredningen, om genomförandet av planen eller programmet kan ha betydande miljökonsekvenser.

Närmare bestämmelser om utredningen och bedömningen av miljökonsekvenserna samt om de krav som gäller innehållet i de handlingar som utarbetas kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 §

Planer och program som förutsätter en miljöbedömning

En myndighets plan eller program som baserar sig på en lag, förordning eller administrativ bestämmelse skall genomgå en miljöbedömning, om

1) det är fråga om en plan eller ett program som utarbetas för jordbruk, skogsbruk, fiske, energiförsörjning, industri, transporter, avfallshantering, vattenhushållning, telekommunikationer, turism, regionutveckling, områdesanvändning, miljöskydd eller naturvård och där förutsättningarna anges för tillstånd för projekt eller godkännande av projekt, eller

2) planen eller programmet omfattas av den skyldighet att göra en bedömning som avses i 65 § i naturvårdslagen (1096/1996).

I fråga om de planer och program som avses i 1 mom. 1 punkten och som baserar sig på lagar eller förordningar föreskrivs närmare genom förordning av statsrådet.

Det som i 1 mom. föreskrivs om miljöbedömning gäller också ändringar av planer och program. Mindre ändringar i planer och program samt planer och program som gäller användningen av små områden på lokal nivå kräver en miljöbedömning endast om det anses nödvändigt vid en prövning enligt 5 §.

5 §

Tillämpning av miljöbedömning enligt prövning

Planer eller program som baserar sig på en lag, förordning eller administrativ bestämmelse och anger förutsättningarna för tillstånd för projekt eller godkännande av projekt, och som bereds inom andra sektorer än de som avses i 4 § 1 mom. 1 punkten, skall genomgå en miljöbedömning, om planen eller programmet eller en ändring av planen eller programmet bedöms kunna ha betydande miljökonsekvenser. När behovet av en miljöbedömning prövas skall andra myndigheter höras. Bestämmelser om grunderna för prövning av behovet av en miljöbedömning och om

samråd mellan myndigheter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Resultatet av prövningen i fråga om behovet av en miljöbedömning skall tillsammans med en motivering göras allmänt tillgängligt i enlighet med 55 och 62 § i förvaltningslagen. Resultatet av prövningen skall tillsammans med motiveringen i mån av möjlighet även publiceras i elektronisk form.

6 §

Ansaret för miljöbedömningen

Den myndighet som ansvarar för en plan eller ett program bär ansaret för miljöbedömningen i fråga om planer och program som avses i 4 och 5 § samt för prövningen enligt 5 § av behovet av en miljöbedömning.

7 §

Begränsning av tillämpningsområdet och förhållande till annan lagstiftning

Denna lag tillämpas inte på beredningen av propositionen med förslag till statsbudget. Denna lag tillämpas inte, med undantag för 3 §, på andra budgetplaner och budgetprogram eller finansiella planer och program, och inte heller på planer och program som utarbetas enbart för försvaret eller räddningsväsendet.

Bestämmelser om den miljökonsekvensbedömning som motsvarar en miljöbedömning enligt denna lag och som skall göras vid planläggning finns i markanvändnings- och bygglagen (132/1999). Bestämmelser om den miljökonsekvensbedömning som skall göras vid utarbetandet av förvaltningsplaner och åtgärdsprogram finns i lagen om vattenvårdsförvaltningen (1299/2004).

Vid tillämpningen av denna lag skall utredningar som i andra sammanhang har gjorts om planen eller programmet och dess miljökonsekvenser beaktas. De utredningar och den bedömning av miljökonsekvenserna som förutsätts i denna lag och i annan lagstiftning skall samordnas i mån av möjlighet.

8 §

Beredning av en plan eller ett program och av en miljörapport samt information om detta

Den myndighet som ansvarar för en plan eller ett program skall utreda och bedöma de betydande miljökonsekvenser som genomförandet av planen eller programmet och de undersökta alternativen kan antas ha samt utarbeta en miljörapport. Miljörapporten utarbetas som ett led i den övriga beredningen innan planen eller programmet godkänns.

Beredningen av planen eller programmet skall ordnas på ett sådant sätt att allmänheten har möjlighet att få information om utgångspunkterna för, syftena med och beredningen av planen eller programmet och miljörapporten samt att yttra sig i frågan. Motsvarande material skall i mån av möjlighet publiceras också i elektronisk form. När information lämnas om att beredningen inleds och om möjligheten att yttra sig skall i övrigt det iakttas som föreskrivs om beredningen av planen eller programmet i fråga. Finns det inte särskilda bestämmelser om lämnande av information, skall 41, 55 och 62 § i förvaltningslagen iakttas.

I miljörapporten skall anges den information som behövs med hänsyn till planens eller programmets innehåll, syfte och detaljeringsgrad. Den myndighet som ansvarar för planen eller programmet skall höra andra myndigheter om hur omfattande och detaljerade de uppgifter som lämnas i miljörapporten bör vara. I fråga om miljörapportens innehåll och samråd med andra myndigheter föreskrivs närmare genom förordning av statsrådet.

9 §

Samråd om utkastet till plan eller program och om miljörapporten

Den myndighet som ansvarar för en plan eller ett program skall ge allmänheten tillfälle att ta del av utkastet till plan eller program och miljörapporten samt att yttra sig om dem. Detta sker genom att utkastet till plan eller program och miljörapporten hålls framlagda. Utkastet till plan eller program och miljö-

rapporten skall i mån av möjlighet publiceras också i elektronisk form.

När information lämnas om framläggande och om möjligheten att yttra sig skall det iakttas som föreskrivs om beredningen av planen eller programmet i fråga. Finns det inte särskilda bestämmelser om lämnande av information, skall 55 och 62 § i förvaltningslagen iakttas. Utkastet till plan eller program och miljörapporten skall då hållas framlagda i minst 30 dagar. Yttranden skall lämnas till den myndighet som ansvarar för planen eller programmet och under den tid handlingarna hålls framlagda.

Utöver det som föreskrivs någon annanstans skall av andra myndigheter begäras utlåtande om utkastet till plan eller program och om miljörapporten, enligt vad som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

10 §

Gränsöverskridande miljökonsekvenser

Om genomförandet av en plan eller ett program kan antas ha betydande miljökonsekvenser för ett territorium som tillhör en medlemsstat i Europeiska unionen eller en part i ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland, skall miljöministeriet sköta informationen till och förhandlingarna med denna stat beträffande miljöbedömningen i fråga om planen eller programmet.

Den myndighet som ansvarar för planen eller programmet skall utan dröjsmål sända miljöministeriet ett utkast till plan eller program och en miljörapport för vidarebefordran till den andra staten. Utkastet och rapporten eller delar av dem skall vid behov översättas till de aktuella språken. För översättningskostnaderna står den myndighet som ansvarar för planen eller programmet.

Om miljöministeriet anser att en plan eller ett program har sådana miljökonsekvenser som avses i 1 mom. eller om den stat som miljökonsekvenserna gäller begär det, skall miljöministeriet underrätta den andra staten om bedömningen och sända den utkastet till plan eller program och miljörapporten i god tid innan planen eller programmet godkänns. Miljöministeriet skall informera utrikesministeriet om det material som sänds till den

andra staten. Bestämmelser om innehållet i underrättelsen till en annan stat utfärdas genom förordning av statsrådet.

Om en stat som har sänts ett utkast till plan eller program och en miljörapport inom 60 dagar från mottagandet av utkastet och rapporten meddelar att den önskar förhandla om frågan, skall miljöministeriet inleda förhandlingar om de gränsöverskridande miljökonsekvenser som genomförandet av planen eller programmet kan antas ha och om de planerade åtgärderna för att minska eller eliminera sådana effekter. När förhandlingarna inleds skall man komma överens om arrangemangen för hur myndigheterna och allmänheten i den stat där miljökonsekvenserna kan antas bli betydande skall ges tillfälle att yttra sig inom en skälig tid.

11 §

Godkännande av en plan eller ett program samt information om beslutet

När en plan eller ett program bereds skall man beakta miljörapporten och i mån av möjlighet yttranden och utlåtanden enligt 8 och 9 § samt resultaten av förhandlingar mellan stater enligt 10 §.

Av ett beslut att godkänna en plan eller ett program eller av planen eller programmet skall framgå

1) ett motiverat ställningstagande till hur miljörapporten, yttranden och utlåtanden enligt 8 och 9 § samt resultaten av förhandlingar mellan stater enligt 10 § har beaktats, samt en utredning om hur dessa aspekter och miljöaspekterna har påverkat planens eller programmens innehåll och valet av alternativ, samt

2) en utredning av den övervakning som avses i 12 §.

När en plan eller ett program godkänns skall man, utöver det som föreskrivs någon annanstans, informera om beslutet samt lägga fram beslutet och planen eller programmet till påseende. I fråga om framläggande och information iakttas 62 § i förvaltningslagen. Beslutet samt planen eller programmet och miljörapporten skall delges Finlands miljöcentral och i mån av möjlighet publiceras också i elektronisk form.

Övriga myndigheter skall enligt vad som föreskrivs genom förordning av statsrådet informeras om ett beslut att godkänna en plan eller ett program.

När en plan eller ett program överklagas i enlighet med vad som särskilt bestäms om ändringssökande, kan avsaknaden av en miljöbedömning enligt denna lag åberopas.

12 §

Övervakning av miljökonsekvenserna

Den myndighet som ansvarar för en plan eller ett program skall se till att genomförandet av planer och program som omfattas av en miljöbedömning samt betydande miljökonsekvenser av detta övervakas på ett sådant sätt att åtgärder vid behov kan vidtas i syfte att förebygga och minska miljöolägenheter.

13 §

Ledning, samarbete och utveckling

Den allmänna ledningen och övervakningen av verkställigheten av denna lag samt den allmänna utvecklingen av konsekvensbedömningen skall skötas av miljöministeriet. De

Helsingfors den 8 april 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

övriga ministerierna sköter ledningen och övervakningen av verkställigheten samt utvecklingen av miljökonsekvensbedömningen inom sina respektive ansvarsområden. Finlands miljöcentral ger akt på tillämpningen av denna lag. De statliga och kommunala myndigheterna skall samarbeta för att utföra miljökonsekvensbedömningar och samordna dem med förfaranden enligt andra lagar.

14 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2005.

Denna lag tillämpas på planer och program för vars del det den 21 juli 2004 eller därefter har informerats om att beredning pågår.

Lagen tillämpas också på planer och program för vars del det före den tidpunkt som nämns i 2 mom. har informerats om att beredning pågår och vilka godkänns senare än den 21 juli 2006, om inte den myndighet som ansvarar för planen eller programmet av grundad anledning anser att en miljöbedömning inte kan göras.

Om en miljöbedömning inte görs i ett fall som avses i 3 mom., skall den myndighet som ansvarar för planen eller programmet göra denna uppgift allmänt tillgänglig i enlighet med 55 och 62 § i förvaltningslagen. Samtidigt skall anges varför bedömningen inte kan göras.

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

Nr 201

L a g

om ändring av 24 § i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

Given i Helsingfors den 8 april 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 10 juni 1994 om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning
(468/1994) 24 § som följer:

24 §

Planer och program

myndigheter bereder finns i lagen om be-
dömning av miljökonsekvenserna av myn-
digheters planer och program (200/2005).

Bestämmelser om bedömning av miljökon-
sekvenserna av planer och program som

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2005.

Helsingfors den 8 april 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

RP 243/2004
MiUB 1/2005
RSv 7/2005

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG; EUT nr L 197, 21.7.2001, s. 30

Nr 202

L a g**om ändring av markanvändnings- och bygglagen**

Given i Helsingfors den 8 april 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i markanvändnings- och bygglagen av den 5 februari 1999 (132/1999) 9 och 23 §
 samt 63 § 2 mom. som följer:

9 §

*Utredning av konsekvenserna när planer
utarbetas*

En plan skall basera sig på tillräckliga undersökningar och utredningar. När en plan utarbetas skall miljökonsekvenserna, inklusive de samhällsekonomiska, sociala, kulturella och övriga konsekvenserna, av planen och av undersökta alternativ utredas i nödvändig omfattning. Utredningarna skall omfatta hela det område där planen kan tänkas ha väsentliga konsekvenser.

23 §

Beredningen av målen

Beredningen av de riksomfattande målen för områdesanvändningen sköts av miljöministeriet i samarbete med de övriga ministerier, förbund på landskapsnivå och myndigheter och intressegrupper som berörs av saken. Beredningen av målen skall basera sig på

växelverkan mellan olika intressegrupper. Närmare bestämmelser om beredningen av målen utfärdas genom förordning av statsrådet.

63 §

Program för deltagande och bedömning

När frågan om planläggning har väckts skall detta meddelas så att intressenterna har möjlighet att få information om utgångspunkterna för planläggningen och om förfarandet för deltagande och bedömning. Informationen skall ordnas på ett sätt som är lämpligt med tanke på planens syfte och betydelse. Informationen kan också ges i samband med informationen om planlägningsöversikten. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om lämnande av information om att frågan om planläggning har väckts.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2005.

Helsingfors den 8 april 2005

Republikens President**TARJA HALONEN**Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

RP 243/2004
 MiUB 1/2005
 RSv 7/2005

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG; EUT nr L 197, 21.7.2001, s. 30

Nr 203

L a g

**om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i
protokollet om strategiska miljöbedömningar**

Given i Helsingfors den 8 april 2005

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Kiev den 21 maj 2003 ingångna protokoll om strategiska miljöbedömningar som fogats till konventionen om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang (FördrS 67/1997) gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 8 april 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Jan-Erik Enestam*

RP 243/2004
MiUB 1/2005
RSv 7/2005

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG; EUT nr L 197, 21.7.2001, s. 30

Nr 204

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om nationellt stöd till södra Finland 2004

Given i Helsingfors den 7 april 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 23 januari 2004 om nationellt stöd till södra Finland 2004 (39/2004) 6 § 3 mom., sådant det lyder i förordning 1000/2004, 9 § samt bilaga 1 som följer:

6 §

Stöd som betalas per djurenhet

— — — — —
Stöd beviljas till högst följande belopp:

Stödregionerna A och B euro/djurenhet

Dikor och dikokvigor.....	146
Tjurar	336
Tackor	333
Hongetter	333
Suggor och galtar.....	259
Slaktsvin och unga avelssvin.....	259
Hönor	256
Broilrar och moderdjur av köttfjäderfän.....	234
Övriga köttfjäderfän	240
Hästar.....	220

— — — — —

9 §

Stöd för slaktade kvigor

Stöd för kvigor som slaktats 2004 beviljas till ett belopp av högst 160 euro per slaktat djur.

För att stöd skall beviljas förutsätts att sökanden eller hans familjemedlem har haft kvigan i sin besittning minst två månader under de tre sista månaderna före slaktningen av djuret.

Stöd för slaktade kvigor betalas inte för sådana kvigor för vilka har betalats stöd för dikor och dikokvigor enligt 6 §.

Denna förordning träder i kraft den 13 april 2005.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 7 april 2005

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör Esa Hiiva

*Bilaga 1***BEGRÄNSNINGAR I FRÅGA OM MAXIMIALTAL**

	stödet belopp miljoner euro
Mjolk	30,97
Nötkreatur	12,54
Tackor och hongetter	1,37
Svin	43,83
Hönor	9,15
Övriga fjäderfä	9,09
Hästar	1,37
Växthusproduktion	19,50
Lagringsstöd för trädgårdsprodukter	1,18

Nr 205

Statsrådets förordning**om ändring av 11 och 13 § statsrådets förordning om nordligt stöd 2004**

Given i Helsingfors den 7 april 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 23 januari 2004 om nordligt stöd (40/2004) 11 §, sådant det lyder i förordning 1001/2004, samt 13 § som följer:

11 §

Stöd som betalas per djurenhet

Husdjursstöd per djurenhet beviljas utgående från antalet husdjur som varit i sökandens eller hans familjemedlems besittning vid den tidpunkt på basis av vilken stödet

fastställs. Med den tidpunkt på basis av vilken stödet fastställs avses räkningsdag eller någon annan period på basis av vilken stödet fastställs.

Djurantalet omräknas till djurenheter i enlighet med koefficienterna i bilaga 3.

Stöd per djurenhet beviljas till högst de belopp som anges i följande tabell:

Stödregionen/stöd i euro

	C1	C2	C2p (*)	C3 P1,P2	C3 P3,P4	C4 P4	C4 P5
Dikor och dikovigor	309	309	385	460	460	645	645
Tjurar	477	485	561	637	637	822	822
Tackor	467	475	551	879	980	1165	1165
Hongetter	394	402	419	520	553	610	695
Suggor och galtar	348	348	359	359	359	359	359
Slaktsvin och unga avelssvin	348	348	359	359	359	359	359
Hönor	320	324	345	412	412	412	412
Broilrar och moderdjur							
av köttfjäderfän	293	299	326	326	326	326	326
Övriga köttfjäderfän	300	306	332	332	332	332	332
Hästar	418	418	420	418	418	420	420

	Stödregionen/stödenhetskoefficient						
	C1	C2	C2p)	C3 P1,P2	C3 P3,P4	C4 P4	C4 P5
Dikor och dikovigor	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Tjurar	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Tackor	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Hongetter	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Suggor och galtar	0,80	0,80	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Slaktsvin och unga avelssvin	0,80	0,80	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Hönor	0,80	0,80	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Broilrar och moderdjur av köttfjäderfän	0,80	0,80	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Övriga köttfjäderfän	0,80	0,80	1,00	1,00	1,00	1,00	1,00
Hästar	0,73	0,73	0,68	0,73	0,73	0,66	0,66

*) C2p = C2 norr och skärgården

13 §

Begränsningar i fråga om beviljande av stöd per djurenhet

I stödregionerna C2 norr och skärgården får finnas högst 300 djurenheter som berättigar till stöd, i stödregion C3 högst 200 djurenheter och i stödregion C4 högst 100 djurenheter per sökande. I fråga om hönor får i stödregionerna C1, C2, C2 norr och skärgården finnas högst 260 djurenheter som berättigar till stöd per sökande.

På basis av antalet hönor kan nordligt stöd betalas till ett belopp av sammanlagt högst 2,80 miljoner euro. Om det stödbelopp som beräknas utgående från de godtagbara ansökningarna överskrider det nämnda maximibeloppet, sänks stödet.

På basis av antalet övriga fjäderfän kan nordligt stöd betalas till ett belopp av sammanlagt högst 5,91 miljoner euro. Om det stödbelopp som beräknas utgående från de

godtagbara ansökningarna överskrider det nämnda maximibeloppet, sänks stödet.

På basis av antalet svin kan nordligt stöd betalas till ett belopp av sammanlagt högst 36,25 miljoner euro. Om de stödbelopp som beräknas utgående från de godtagbara ansökningarna överskrider de nämnda maximibeloppen, sänks stödet.

För hästar beviljas stöd för ett antal som är högst fem djurenheter större än det för vilket till sökanden har betalats stöd 2003. Om en häst inte har registrerats i det register som förs av Finlands Hippos r.f. skall en tillförlitlig utredning om vem som äger hästen eller en bestyrkt kopia av hyres- eller leasingkontraktet företas i samband med stödansökan.

Denna förordning träder i kraft den 13 april 2005.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 7 april 2005

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Överinspektör *Esa Hiiva*

Nr 206

Statsrådets förordning

om nationell tilläggsdel till kompensationsbidraget för 2005

Given i Helsingfors den 7 april 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 28 december 2001 om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001) samt 13 § i lagen av den 18 december 1992 om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnärningar (1336/1992):

1 §

Tillämpningsområde

Till jordbruks- och trädgårdsproducenterna betalas år 2005 så som annat nationellt stöd enligt 6 § 4 punkten i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001) en nationell tilläggsdel till kompensationsbidraget, nedan *LFA-stödets tilläggsdel*, så som bestäms i denna förordning.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *stödcoefficient* den andel av det stödbelopp för LFA-stödets tilläggsdel som berättigar till stöd och som är föremål för stödansökan och för vilken stöd betalas,

2) *förbindelse för kompensationsbidrag* en sådan femårig förbindelse som gäller det kompensationsbidrag som avses i statsrådets förordning om kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket (644/2000) samt i landskapet Åland en förbindelse för kompensationsbidrag enligt landskapsförordningen om jordbrukets miljöstöd och kompensationsbidrag (ÅFS 17/2000), nedan landskapsförordningen,

3) *kompensationsbidrag* stöd som beviljas på basis av en förbindelse för kompensationsbidrag,

4) *stödår* det kalenderår då det stöd om vilket föreskrivs i denna förordning, söks,

5) *stödberättigande åkerareal* den åkerareal som under stödåret har godkänts som stödberättigande åkerareal enligt förbindelsen för kompensationsbidrag,

6) *åkerareal som berättigar till stöd* den åkerareal på grundval av vilken kompensationsbidrag beviljats under stödåret,

7) *nationellt stöd för husdjursskötsel* stöd för husdjursskötsel om vilket föreskrivs i statsrådets förordning om nationellt stöd till Södra Finland 2004 (39/2004) och statsrådets förordning om nordligt stöd 2004 (40/2004), samt

8) *generationsväxling* besittning av en jordbruksenhet övergår till en person som avses i 2 kap. 1—3 § i ärvdabalken (40/1965) och som fortsätter med produktionen.

3 §

Grunderna för beviljande av LFA-stödets tilläggsdel

LFA-stödets tilläggsdelen betalas i enlighet med stödregionindelningen i bilaga 1.

LFA-stödets tilläggsdel kan beviljas högst för den med hjälp av stödcoefficienten angivna andelen av det belopp av LFA-stödets tilläggsdelen som i övrigt beviljas. Stödcoefficienten är 1,00.

Om det sammanlagda beloppet av LFA-stödets tilläggsdel som beviljas på basis av de

godtagbara ansökningarna och av det kompensationsbidrag som betalas på basis av de förbindelser som avses i 2 § punkt 2, i hela landet i genomsnitt överstiger 250 euro per hektar, ändras stödkoefficienten.

LFA-stödets tilläggsdel kan betalas högst för samma areal som för kompensationsbidraget, och för motsvarande åtagandeperiod.

4 §

Om fastställandet av LFA-stödets tilläggsdel i Fasta Finland

En förutsättning för beviljande av LFA-stödets tilläggsdel, med undantag av landskapet Åland, är att den odlare som ansöker om tilläggsdel har år 2001, 2002, 2003 eller 2004 ingått en förbindelse för kompensationsbidrag samt en i 11 § föreskriven förbindelse för tilläggsdel till kompensationsbidraget, nedan *förbindelse för LFA-stödets tilläggsdel*, eller kommer att ingå sådana år 2005. Vidare förutsätts att odlaren vid användningen av den areal som förbindelsen gäller iakttar villkoren i jord- och skogsbruksministeriets förordning om kompensationsbidrag (645/2000), samt andra villkor för förbindelsen, inklusive villkoren i fråga om odlarens ålder och andra villkor som gäller rätten till stöd, sådana de lyder i förbindelsen.

5 §

Om fastställandet av LFA-stödets tilläggsdel i landskapet Åland

En förutsättning för beviljande av LFA-stödets tilläggsdel i landskapet Åland är att den odlare som ansöker om tilläggsdel har år 2001, 2002, 2003 eller 2004 ingått en förbindelse för kompensationsbidrag enligt landskapsförordningen, nedan *förbindelse på Åland*, samt en i 11 § föreskriven förbindelse för tilläggsdel, eller kommer att ingå sådana år 2005, och vid användningen av den areal som förbindelsen gäller iakttar de föreskrivna villkoren sådana de lyder i förbindelsen.

6 §

Beloppet för LFA-stödets tilläggsdel

Den tilläggsdel om vilken föreskrivs i

denna förordning beviljas per stödregion och enligt en gårdsbruksenhets driftsinriktning till högst det eurobelopp per hektar som visas nedan:

	Stödregion A, B och C1	Stödregion C2-C4
Basbelopp	20	25
Tilläggsbelopp för husdjurslägenhet	80	80

Basbeloppet beviljas för den åkerareal som berättigar till stöd.

Tilläggsbeloppet beviljas för den åkerareal som berättigar till stöd för husdjurslägenhet.

7 §

Husdjurslägenhet

Då odlaren ingår en förbindelse för LFA-stödets tilläggsdel anmäler han gården som en husdjurslägenhet eller en växtodlingslägenhet. Efter det första året för förbindelsen kan gården endast i de fall som avses i 10 § ändras till en husdjurslägenhet.

I denna förordning avses med en husdjurslägenhet en gård

1) som har en djurtäthet på minst 0,4 djurenheter per hektar mark som kan berättiga till kompensationsbidrag eller

2) som har en djurtäthet på minst tio djurenheter under hela åtagandeperioden och djurtätheten är minst 0,2 djurenheter per hektar mark som kan berättiga till kompensationsbidrag.

Med en växtodlingslägenhet avses i denna förordning en gård som inte uppfyller definitionen i 2 mom.

Vid fastställande av driftsinriktning för en gård som avses i 1 mom. bestäms antalet djurenheter enligt antalet djurenheter under det år som föregår det första året för förbindelsen för LFA-stödets tilläggsdel förutsatt att husdjurskötseln fortsätter under det första året för förbindelsen.

Antalet djurenheter för nötkreatur som är minst sex månader gamla fås som årsgenomsnitt ur nötkreatursregistret. Antalet djurenheter för andra djur fastställs utgående från det antal djurenheter som berättigar till nationellt stöd för husdjurskötsel eller på

odlarens begäran utifrån det antal djur som konstaterats under kontroll. Vid omräkning till djurenheter används de djurenhetskoefficienter som anges i bilaga 2.

Om antalet djurenheter år 2004 på grund av en investering i husdjursskötsel eller av orsaker som är oberoende av odlaren var minst en tredjedel mindre än det sedvanliga antalet djur på gården, kan antalet djur på anhöllan av odlaren och enligt odlarens val bestämmas utgående från djurantalet år 2001, 2002 eller 2003.

Om det inte idkas husdjursskötsel på gården den 29 april 2005, med undantag av ett kortvarigt avbrott i produktionen som avses nedan i 8 § 4 mom., beviljas LFA-stödets tilläggsdelens tilläggsbelopp för husdjurslägenhet inte för år 2005.

8 §

Ändring av driftsinriktning

Gårdens driftsinriktning kontrolleras årligen under åtagandeperioden. Antalet djurenheter fastställs utgående från djurenhetsantalet under det år som föregår stödåret. Kompensationsbidraget bestäms på basis av den stödberättigande åkerarealen.

Om gården inte uppfyller den i 7 § 2 mom. angivna definitionen på hemdjurslägenhet, ändras gården från den 1 januari nästa stödår till en växtodlingslägenhet för den återstående åtagandeperioden för LFA-stödets tilläggsdel. Tilläggsdelen beviljas då enligt stödnivån för en växtodlingslägenhet.

Odlaren skall inom tio arbetsdagar lämna en skriftlig anmälan hos kommunens landsbygdsnäringsmyndighet om att gården gått över från husdjursskötsel till växtodling på basis av de villkor som anges i 7 § 2 mom. 2 punkten.

Om det gäller ett kortvarigt avbrott i produktionen som föranleds av vissa produktionsmetoder, av en grundläggande renovering eller utbyggnad av ladugården, ändring av driftsinriktning eller av ett oöverstigligt hinder betraktas detta inte som en ändring av driftsinriktning.

Om den i 3 mom. avsedda anmälan inte lämnats på ett behörigt sätt beräknas beloppet för LFA-stödets tilläggsdel enligt stödnivån

för en växtodlingslägenhet och det belopp för LFA-stödets tilläggsdel som i övrigt beviljas för en växtodlingslägenhet, sänks med tio procent för det aktuella stödåret.

9 §

Ny idkare av husdjursskötsel

Om odlaren inte idkade husdjursskötsel under tiden den 1 januari 1999 och den 31 december 2003, dessa dagar medräknade, och han började bedriva husdjursskötsel år 2004, kan odlarens gård på basis av 7 § 2 mom. 1 eller 2 punkten klassificeras som en husdjurslägenhet som avses i 6 §, om

1) odlaren senast den 23 juni 2004 påbörjade investeringen i fråga om husdjursskötsel eller

2) om odlaren har betalats nationellt stöd för husdjursskötsel.

Vid bedömning av uppfyllelsen av villkoren i 7 § 2 mom. bestäms gårdens djurenhetsantal i den situation som avses i 1 mom. enligt antalet djurenheter år 2005 som beräknats utifrån investeringen och antalet platser för djur som finns att tillgå. Om de villkor som ställs på en husdjurslägenhet i 7 § 2 mom. inte uppfylls senast den 31 december 2005, återkrävs det utbetalda tilläggsbeloppet för husdjurslägenhet.

Av den investering som avses i 1 mom. krävs att

1) ansökan om investeringsstöd har blivit anhängig och lämnats senast den 23 juni 2004 eller

2) ansökan om bygglov, miljötillstånd eller en motsvarande ansökan om myndighetstillstånd har lämnats senast den 23 juni 2004.

10 §

Generationsväxling eller anskaffning av hela lägenheten

Genom generationsväxling kan den odlare som fortsätter verksamheten på gården ändra gårdens driftsinriktning till husdjursskötsel om gårdsbruksenhetsen uppfyller villkoren i 7 § 2 mom. Vid fastställande av antalet djurenheter beaktas endast de djur som odlaren för-fogar över från och med datumet

för generationsväxlingen enligt beräkningskriterierna för det nationella stödet för husdjurskötseln. Ett tilläggsbelopp för husdjurslägenhet kan tidigast beviljas för det år som följer efter året för generationsväxlingen.

Om det sker en generationsväxling på en husdjurslägenhet eller besittningen av hela gårdsbruksenheten överförs förblir gårdsbruksenheten en sådan husdjurslägenhet som avses i 6 § så länge som gårdsbruksenheten uppfyller villkoren i 7 § 2 mom.

Om en odlare som tidigare har ingått en förbindelse om LFA-stödets tilläggsdel på grund av generationsväxling övertar besittningen av en gårdsbruksenhet som uppfyller villkoren enligt 7 § 2 mom. och vars tidigare innehavare ingått en förbindelse om LFA-stödets tilläggsdel, kan denna helhet som gårdsbruksenheterna bildar, betraktas som en husdjurslägenhet om villkoren enligt 7 § 2 mom. uppfylls i fråga om lägenheternas sammanlagda areal och antalet djurenheter på det sätt som föreskrivs i 8 § 1 mom.

11 §

Förbindelse för LFA-stödets tilläggsdel

För att få tilläggsdelen skall odlaren ge en förbindelse för LFA-stödets tilläggsdel på jord- och skogsbruksministeriets blankett nr 176 och senast den 29 april 2005 sända blanketten till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där gårdsbruksenhetens driftscentrum är beläget. Om gårdsbruksenheten saknar driftscentrum, skall förbindelsen för LFA-stödets tilläggsdel sändas till landsbygdsnäringsmyndigheten i den kommun där merparten av gårdsbruksenhetens åkrar är belägna.

I förbindelsen för tilläggsdelen skall odlaren förbinda sig att hålla förbindelsen för kompensationsbidraget i kraft till slutet av åtagandeperioden. Förbindelsen för LFA-stödets tilläggsdel skall ingå för samma tidsperiod som förbindelsen för kompensationsbidraget. Om odlaren inte ingår en förbindelse för LFA-stödets tilläggsdel under det år då förbindelsen för kompensationsbidraget ingåtts eller i fråga om en gällande förbindelse för kompensationsbidrag i samband med ansökan om stöd för år 2005, kan

odlaren inte längre ett senare år ingå en förbindelse för tilläggsdelen på basis av den gällande förbindelsen för kompensationsbidrag.

12 §

Ansökan om utbetalning av LFA-stödets tilläggsdel

En förutsättning för betalningen av LFA-stödets tilläggsdel är att odlaren ansöker om utbetalning av tilläggsdelen. Utbetalning av tilläggsdel för 2005 skall sökas på jord- och skogsbruksministeriets stödansökningsblankett 101B för 2005.

13 §

Frånträdelse eller förfall av förbindelse för kompensationsbidrag

Om odlaren före åtagandeperiodens utgång frånträder den bindelse för kompensationsbidrag som ligger till grund för betalningen av tilläggsdel, återkrävs den utbetalda LFA-stödets tilläggsdelen. Om odlarens förbindelse om kompensationsbidraget emellertid har varit i kraft tre år och odlaren lägger ner idkandet av jordbruk genom försäljning av hela lägenheten eller på något annat sätt, återkrävs inte tilläggsdelen. Med frånträdande av förbindelsen för kompensationsbidrag avses också en situation där en odlare som ingått en förbindelse inte ansöker om årlig utbetalning utan en sådan grund som avses i 2 mom. Odlaren skall höras innan beslut om eventuellt återkrav av LFA-stödets tilläggsdel fattas.

Om odlaren frånträder förbindelsen för kompensationsbidraget på grund av ett oöverstigligt hinder, återkrävs inte LFA-stödets tilläggsdelen. Som oöverstigligt hinder betraktas de omständigheter som föreskrivs i statsrådets förordning om kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket (644/2000). Oöverstigliga hinder i landskapet Åland är endast de omständigheter som föreskrivs i landskapsförordningen.

Odlaren skall inom tio arbetsdagar göra en skriftlig anmälan till kommunens landsbygdsnäringsmyndighet om de ovan nämnda omständigheterna i fråga om den tilläggsdel

till LFA-stödet som föreskrivs i denna förordning. När det gäller förbindelse för LFA-stödets tilläggsdel skall i det beslut som kommunens landsbygdsnäringsmyndighet fattar om befrielse av odlaren från iakttagande av förbindelsen konstateras att utbetalningen av LFA-stödets tilläggsdel upphör. I beslutet skall även eventuellt återkrav fastställas.

Om en förbindelse för kompensationsbidrag förfaller på det sätt som föreskrivs i statsrådets förordning om kompensationsbidrag och miljöstöd för jordbruket eller i landskapsförordningen, återkrävs inte den utbetalda tilläggsdelen till LFA-stödet.

14 §

Anmälan om ändringar

Upptagande av nya områden i förbindelsen för kompensationsbidrag, överföringar av förbindelser för kompensationsbidrag eller andra motsvarande ändringar i arealer inom förbindelsen för kompensationsbidrag berättigar till LFA-stödets tilläggsdel till den del

Helsingfors den 7 april 2005

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

ändringarna berättigar till kompensationsbidrag.

Om ändringarna föranleder frånträdande eller förfall av förbindelsen för kompensationsbidrag, tillämpas bestämmelserna i 13 §.

15 §

Förvaring av dokument

Dokument, anteckningar och intyg som hänför sig till villkoren för LFA-stödets tilläggsdel skall förvaras på gården under hela åtagandeperioden samt tre år därefter.

16 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 13 april 2005.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Överinspektör Esa Hiiva

STÖDREGIONINDELNING**Region A**

Alastaro, Askola, Aura, Bjärnå, Borgnäs, Elimäki, Esbo, Helsingfors, Grankulla, Karis, Kervo, Kiikala, Kimito, Koski, Kouvola, Kuusjoki, Kyrkslätt, Lappträsk, Liljendal, Lojo, Loimaa, Lovisa, Lundo, Marttila, Masku, Mellilä, Mietoinen, Muurla, Mörskom, Nurmijärvi, Oripää, Pemar, Pertteli, Pojo, Pukkila, Pöytyä, Reso, Rusko, Salo, Sibbo, Sjöunda, Somero, Strömfors, Tarvasjoki, Träskända, Tusby, Vanda, Vichtis och Västankfjärd samt, fränsett skärgårdsdelarna, Borgå, Dragsfjärd, Finby, Halikko, Ingå, Lemu, Nådendal, Pargas, Pernå, Pikis, Sagu, S:t Karins och Åbo.

Landskapet Åland

Brändö, Eckerö, Finström, Föglö, Geta, Hammarland, Jomala, Kumlinge, Kökar, Lemland, Lumparland, Mariehamn, Saltvik, Sottunga, Sund och Vårdö.

Annan region B

Anjalankoski, Artsjö, Asikkala, Birkala, Björneborg, Ekenäs, Eura, Euraåminne, Forssa, Fredrikshamn, Gustavs, Hangö, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hauho, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Houtskär, Huittinen, Humpila, Hyvinge, Hämeenkoski, Högfors, Iitti, Ikalas, Imatra, Iniö, Jaala, Janakkala, Jockis, Joutseno, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä fränsett de delar som hör till region C1, Kalvola, Kangasala, Kankaanpää, Karislojo, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Kjulo, Kodisjoki, Korpo, Kotka, Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kumo, Kuusankoski, Kylmäkoski, Kärkölä, Lahtis, Laitila, Lammi, Lappi, Lavia, Lemi, Lempäälä, Loppi, Luopioinen, Luumäki, Luvia, Längelmäki, Merimasku, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki, Mäntsälä, Mäntyhärju, Nagu, Nakkila, Nastola, Nokia, Norrmä, Nousis, Nummi-Pusula, Nystad, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Punkalaidun, Pyttis, Pyhäranta, Påmark, Pälkäne, Raumo, Renko, Riihimäki, Rimito, Sammatti, Suodenniemi, Suomusjärvi, Sysmä, Säkylä, Tamela, Tammerfors, Tavastkyro, Tavastehus,

Toijala, Tuulos, Tövsala, Ulvsby, Urjala, Vahto, Valkeakoski, Valkeala, Vammala, Vampula, Vehmaa, Velkua, Vesilahti, Viiala, Viljakkala, Villmanstrand, Villnäs, Virolahti, Ylämaa, Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä och Äetsä samt skärgårdsdelarna av Borgå, Dragsfjärd, Finby, Halikko, Ingå, Lemu, Nådendal, Pargas, Pernå, Pikis, Sagu, S:t Karins och Åbo.

Region C1

Alahärmä, Enonkoski, Hankasalmi, Haukivuori, Heinävesi, Ilmajoki, Jalasjärvi, Joensuu med undantag av de områden som hör till region C2 norra, Jorois, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylä lk, i Jämsä kommun före detta Kuorevesi kommun, Jämsänkoski, Kaskö, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälähti, Kitee, Korpilahti, Korsholm med undantag av de områden som hör till region C2 norra, Korsnäs, Kristinestad, Kuopio, Kuortane, Kurikka, Laihela, Lappo, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Lillkyro, Malax, Maaninka, Maxmo med undantag av de områden som hör till region C2 norra, Muurame, Mänttä, Nurmo, Nykarleby, Nyslott, Närpes, Oravais, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Pieksänmaa, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonranta, Seinäjoki med undantag av de områden som hör till region C2, Siilinjärvi, S:t Michel, Storkyro, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Tuusniemi, Vasa, Varkaus, Vilpula, Vörå, Ylihärmä, Ylistaro och Östermark.

Region C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Brahestad, Bötö, Etseri, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Idensalmi, Jakobstad, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kanonkoski, Kannus, Karleby, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustby, Keitele, Kelviä, Kempele, Kestilä, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuvesi, Kivijärvi, Konnevesi, Kontiolahti, Korteesjärvi, Kronoby, Kuru, Kyyjärvi, Kär-

sämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Larsmo, Lehtimäki, Leivonmäki, Lestijärvi, Limingo, Lochteå, Luhanka, Lumijoki, Merijärvi, Muhos, Multia, Nilsiä, Nivala, Oulainen, Oulunsalo med undantag av de områden som hör till region C3, Parkano, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Pielavesi, Pihtipudas, Piippola, Polvijärvi, Pulkila, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pylkönmäki, Rantsila, Rautalampi, Reisjärvi, Ruukki, Saarijärvi, Sastmola, i Seinäjoki stad före detta Peräseinäjoki kommun, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Soini, Sonkajärvi, Storå, Sumiainen, Suolahti, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Ullava, Uurainen, Varpasjärvi, Vesanto, Vetil, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virdois, Ylivieska och Äänekoski.

Region C2 norra

Eno, Ilomants, i Joensuu stad före detta Kiihtelysvaara kommun och före detta Tuupovaara kommun, Juuka, Kajana, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala, Valtimo och Vuolijoki samt områdena utanför fastlandet i Maxmo kommun och Björköby och Replot i Korsholms kommun.

Region C3

P1

Haukipudas, Kiiminki, Uleåborg, Utajärvi,

Ylikiiminki och de delar av Oulunsalo kommun som ligger inom Ylikiiminki kommuns gränser.

P2

Hyrnsalmi, Ii, Karlö, Kemi, Keminmaa, Kuhmo, Kuivaniemi, Simo, Tervola, Torneå och Yli-Ii.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemi lk, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski och Övertorneå.

P4

Kuusamo och Posio.

Region C4

P4

Kolari, Pelkosenniemi, Salla och Savukoski samt Kittilä och Sodankylä med undantag av de områden som hör till P5.

P5

Enare, Enontekis, Muonio och Utsjoki samt i Kittilä och Sodankylä kommuner de områden som i fråga om Kittilä i jord- och skogsbruksministeriets beslut nr 3733/514/96 av den 10 juli 1996 och i fråga om Sodankylä kommun i jord- och skogsbruksministeriets beslut nr 3039/514/95 av den 9 augusti 1995 har godkänts höra till området P5.

DJURENHETSKOEFFICIENTER

Djurenhet = de

	de
Tjurar och kvigor (6 mån - 24 mån)	0,6
Tjurar och kvigor (över 24 mån), dikor och mjölkcor	1,0
Tackor	0,15
Hongetter	0,48
Suggor, galtar	0,7
Hönor (inklusive moderhönor)	0,013
Broilar	0,0053
Moderdjur av broiler	0,025
Moderdjur av gås, anka och kalkon	0,026
Moderdjur av and och fasan, hägnade	0,013
Hästar	
- avelston (hästar och ponnyer)	1,0
- finska hästar, minst 1 år	0,85
- 1-3 åriga övriga hästar och ponnyer	0,6

Slaktade djur och avelsdjur:

13 slaktade slaktsvin	1
13 unga suggor eller galtar som sålts som avelsdjur	1
585 slaktade ankor	1
325 slaktade gäss	1
223 slaktade kalkoner	1
1375 slaktade fasaner	1
1375 slaktade änder	1

Nr 207

Finansministeriets förordning om jubileumsmynt för VM i friidrott

Given i Helsingfors den 4 april 2005

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 1 § 2 mom. i lagen av den 27 mars 1998 om mynt (216/1998), sådant det lyder i lag 378/2002:

1 §

Med anledning av VM i friidrott som år 2005 ordnas i Helsingfors präglas jubileumsmynt med valörerna 20 euro och 5 euro.

2 §

Jubileumsmyntet med valören 20 euro är av guldlegering, av vars vikt 900 promille är guld, 30 promille silver och 70 promille koppar.

Jubileumsmyntet med valören 5 euro är ett tvåmetallmynt, vars mittparti innehåller 89 procent koppar, 5 procent aluminium, 5 procent zink och 1 procent tenn. Cirkeln som omger mittpartiet innehåller 75 procent koppar och 25 procent nickel.

Halterna får variera högst ± 10 promilleenheter.

3 §

Jubileumsmyntets med valören 20 euro diameter är $13,9 \pm 0,1$ millimeter och dess vikt $1,73 \pm 0,05$ gram. Jubileumsmyntets med valören 5 euro diameter är $35,0 \pm 0,1$ millimeter och dess vikt $19,81 \pm 0,40$ gram.

Högst 5 procent av mynten får till diametern avvika mer än $\pm 0,1$ millimeter.

4 §

Jubileumsmynten är cirkelformiga. Bilderna och inskrifterna på de plana ytorna är placerade så att vardera sidan av myntet är på rätt led då myntet vänds som ett bokblad.

På mynten finns myntutformarens och direktörens för Ab Myntverket i Finland släktnamnsinitialer; på myntet med valören

20 euro M och M och på myntet med valören 5 euro K och M.

5 §

Präglarna på jubileumsmyntet med valören 20 euro framgår av följande beskrivning och bilden nedan.

På myntets teckensida finns en stiliserad relief av Helsingfors Stadion. Ovanför stadion avtecknas linjer som beskriver stämningen och under stadion finns en relief med texten MM 2005, som sträcker sig från vänster till höger längs myntets kant.

På myntets valörsida avtecknas konturen av två ansikten i relief och ovanför dessa 12 eurostjärnor som delvis göms i personernas hår. Under ansiktena finns texten SUOMI FINLAND i relief längs cirkelns kant och till höger valörbeteckningen 20 EURO i relief.

6 §

Präglarna på jubileumsmyntet med valören 5 euro framgår av följande beskrivning och bilden nedan.

På den övre delen av myntets teckensida avtecknas tre löpande ben i relief. Under dem till höger finns bokstäverna MM. På den nedre delen finns fyra vågräta linjer i relief samt året 2005. Nere till höger syns en del av stadion i relief.

På mitten av myntets valörsida avtecknas en kvinna som kastar spjut. Överst finns texten SUOMI FINLAND längs cirkelns kant och i mitten till vänster valörbeteckningen 5 €.

En del av jubileumsmynten med valören 5 euro kan vara specialpräglade, varvid botten är spegelblank och figurens yta matt.

Helsingfors den 4 april 2005

Finansminister *Antti Kalliomäki*

7 §

De närmare detaljerna i jubileumsmynten framgår av de originalpräglar och originalarbetsredskap som förvaras hos Ab Myntverket i Finland.

8 §

Denna förordning träder i kraft den 13 april 2005.

Regeringsråd Raine Vairimaa

Nr 208

Utrikesministeriets meddelande**om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala
särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen**

Utfärdat i Helsingfors den 31 mars 2005

Utrikesministeriet meddelar med stöd av 2 kap. lagen den 25 februari 2000 om Finlands
författningssamling (188/2000):

Utrikesministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutens rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
Utrikesministeriets beslut om ändring av utrikesministeriets beslut om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänsteman inom utrikesrepresentationen	105	31.3.2005	1.4.2005

Besluten har publicerats i utrikesministeriets föreskriftssamling. Besluten kan fås från utrikesministeriet, PB 176, 00161 Helsingfors, tfn (09) 1605 5339.

Helsingfors den 31 mars 2005

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Avdelningschef Ulla Väistö

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 200—208, 3 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2005

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663